

[Bjørn Poulsen]

hjælp. Beløbene vil for mange landmænd være latterlige, på trods af at deres høsttab er stort. Administrationsomkostningerne vil lokalt være meget store, på trods af at tilskuddet er lille. Det vil for mange, mange landmænds vedkommende betyde, at de faktisk hverken vil eller kan ansøge om høsttabserstatning efter denne lov, for de har ikke råd til det.

Jeg synes, det er forbavsende – hvis det er rigtigt, som jeg har forstået det – at landbrugets organisationer har godkendt dette som værende høsttabsordningen, og jeg må da opfordre landbrugets organisationer til at møde op i deputation i landbrugsudvalget og forklare os andre, hvorfor man har accepteret et forslag som dette. Jeg tvivler på, at de vil være i stand til det, efter at det er kommet frem, hvad det er for noget makværk, de har været med til at forhandle om.

Vi har fra SFs side tilsluttet os socialdemokratiets ændringsforslag. Vi har ikke gjort det, fordi vi synes, at det gør forslaget helt eventyrligt godt, men vi har gjort det ud fra, at det i hvert fald gør forslaget bedre, og det må være det, man skal gøre som medlem af dette folketing, nemlig være med til at gøre et forslag så godt som overhovedet muligt.

Jeg vil sige en anden ting med det samme. Med det udvalgsarbejde, der er gennemført vedrørende dette forslag, har det været usandsynlig svært at få overblik over, hvad det egentlig betyder, og dermed også at være i stand til at lave de ændringsforslag, der skulle til for at gøre det godt nok. Jeg skal ikke her takke ministeren for et godt samarbejde om dette forslag. Jeg synes ærlig talt, der har været et meget, meget kedeligt samarbejde i det udvalgsarbejde, der er foregået mellem første og anden behandling.

Jeg er bange for, at vi står i samme situation, som vi gjorde sidste år, nemlig at folketinget bevilger nogle penge til landbruget – siger: nu skal I have høsttabshjælp – og så viser det sig, at pengene ikke kan bruges. Det er muligt, at det f. eks. er i fremskridtspartiets interesse, at de penge aldrig bliver brugt. Det kan godt være, at det er derfor, man er gået ind for det. Det er da al ære værd, men så synes jeg også, man fra fremskridtspartiets side bør sige det; så synes jeg, man fra fremskridtspartiets side simpelt hen skal sige til landmændene: vi har sørget for, at det forslag kommer til at se sådan ud, at det ikke

duer til noget som helst i nogen retninger. Det ville være at udtale sig lidt mere ærligt, end man ellers normalt gør i politik.

Jeg synes, det er sørgeligt, at man eventuelt rundt omkring i de næste par måneder af landmænd, som ikke ved bedre, skal blive skudt i skoene, at folketinget har vedtaget dette, og at man måske oven i købet er ansvarlig for det. Medlemmer af de forskellige partier får meget at bortforklare på møder i landbruget i fremtiden, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, som det foreligger nu.

Halvgaard (FP):

Som jeg gav udtryk for ved første behandling af lovforslaget, er det ikke ligefrem med begejstring, vi vurderer forslaget. Det har jo altid været sådan, at erhvervsstøtte ikke er fremskridtspartiets politik. Men vi har indgået et forlig med fem partier og dermed bundet os til at støtte dette forslag, L 38, som det foreligger.

Vi kan ikke støtte de ændringsforslag, som er fremkommet fra socialdemokratiets side, og jeg vil også betragte det som forligsbrud, dersom der gennemføres ændringer i L 38, uden at det er accepteret af samtlige forligspartier.

Bjørn Westh (S):

Statsministeren udtalte, efter at forliget var blevet indgået, at der ville blive god tid til et fornuftigt udvalgsarbejde om lovforslagene. Jeg skal love for, at virkelighedens verden har afkræftet denne statsministerielle udtalelse.

Det burde i øvrigt under alle omstændigheder have været sådan, at der havde været et fornuftigt udvalgsarbejde, da det drejer sig om en lovgivning, som man tidligere har indgået forlig om med andre partier.

I december 1982 lavede vi et forlig vedrørende gældssaneringsloven, hvori der som et radikalt ønske og et husmandsønske indgik, at der skulle tages hensyn til sølvbryllupslandmændene. Denne paragraf sløjfer statsministeren og forligspartierne uden så meget som at tale med nogen af de parter, der indgik det tidligere forlig. I det tidligere forlig var der en aftale om, at der ikke skulle være adgang for det, man kunne kalde de rene kornlandbrug, til gældssaneringsloven. Det bliver der også nu. Det er også imod et tidli-